TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 13. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tehniskie noteikumi azartspēļu nozarē — Direktīva 98/34/EK — Jēdziens "tehniskie noteikumi" — Dalībvalstu pienākums darīt zināmus Eiropas Komisijai visus tehnisko noteikumu projektus — Par tehniskiem noteikumiem kvalificējamu Komisijai nepaziņotu noteikumu nepiemērojamība

Lieta C-303/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Lodzas apgabaltiesa, Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 24. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 22. jūnijā, tiesvedībā

Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.

pret

G. M. ,

M. S. ,

piedaloties

Colin Wiliams sp. z o.o.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši J. Regans [*E. Regan*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents),

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 20. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.* vārdā – *M. Gruszka* un *M. Ziarko*, pārstāvji,

— *G. M.* vārdā – *S. Sołtysik* un *M. Górski, adwokaci*,

* Tiesvedības valoda – poļu.

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna* un *D. Lutostańska*, pārstāvji,

— Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck*, *M. Jacobs* un *C. Pochet*, pārstāves, kurām palīdz *P. Vlaemminck* un *B. Van Vooren*, *advocaten*,

— Grieķijas valdības vārdā – *K. Nasopoulou* un *S. Lekkou*, pārstāves,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *P. Fragoso Martins*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braga da Cruz*, kā arī *A. Szmytkowska*, *H. Tserepa-Lacombe* un *A. Stobiecka-Kuik*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 7. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV 1998, L 204, 37. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV 1998, L 217, 18. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 98/34"), 8. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.* (*Ł.* I muitas pārvaldes vadītājs) un *G. M.* un *M. S.* par nodokļu tiesību pārkāpumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 98/34 1. pants ir izteikts šādi:

"Šajā direktīvā piemēro šādus terminus:

1. "prece" – jebkura rūpnieciski ražota prece un jebkurš lauksaimniecības produkts, tostarp zivju produkcija;

2. "pakalpojums" – jebkāds Informācijas sabiedrības pakalpojums, tas ir, jebkāds pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.

[..]

3. "tehniski parametri" – parametri, kas ietverti dokumentā, kurš nosaka preces nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību, drošību vai izmērus, ieskaitot prasības, kas piemērojamas precei saskaņā ar nosaukumu, ar kuru preci pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaužu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu un atbilstības novērtēšanas procedūrām.

[..]

4. “citas prasības” – prasība, kas nav tehniski parametri, kas izvirzītas precei, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē tās dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas izmantošanas, atkārtotas izlietošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt preces sastāvu vai īpašības, vai tās realizāciju;

5. “noteikumi par pakalpojumiem” – vispārīga rakstura prasība attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas uzsākšanu un veikšanu 2. punkta nozīmē, jo īpaši, noteikumi, kas skar pakalpojumu sniedzēju, pakalpojumus un pakalpojumu saņēmēju, izņemot noteikumus, kas nav paredzēti šajā punktā noteiktajiem pakalpojumiem.

[..]

11. “tehniskie noteikumi” – tehniski parametri un citas prasības vai noteikumi par pakalpojumiem, ietverot attiecīgus administratīvus noteikumus, kuru ievērošana ir obligāta, *de jure* vai *de facto*, tirdzniecības, pakalpojumu sniegšanas, pakalpojumu sniedzēja izveidošanas vai izmantošanas gadījumā kādā dalībvalstī vai lielā tās daļā, kā arī dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, izņemot 10. pantā minētos, kas aizliedz preces ražošanu, ievešanu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu, vai uzņēmumu kā pakalpojumu sniedzēju.

[..]”

4 Šīs direktīvas 8. panta 1. punktā ir formulēts šādi:

“Saskaņā ar 10. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu. Šajā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja tas jau nav paskaidrots projektā.

[..]”

Polijas tiesības

5 2009. gada 19. novembra *Ustawa o grach hazardowych* (Azartspēļu likums) (2009. gada *Dz. U.*, Nr.°201, 1540. dokuments) redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “Azartspēļu likums”), 6. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ar ruletes spēlēm, kāršu spēlēm, kauliņu spēlēm un automātu spēlēm saistīta darbība var tikt veikta, pamatojoties uz spēļu kazino darbības licenci.”

6 Minētā likuma 14. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ar ruletes spēlēm, kāršu spēlēm, kauliņu spēlēm un automātu spēlēm saistīta darbība ir atļauta tikai spēļu kazino.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

7 *Ł.* I muitas pārvaldes vadītājs iesūdzēja *G. M.* un *M. S. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodzas rajona tiesa, Polija) par automātu spēļu rīkošanu laikposmā no 2012. gada 6. jūlija līdz 2013. gada 23. janvārim bez spēļu kazino darbības licences Azartspēļu likuma 6. panta 1. punkta izpratnē. Šāda darbība tiek uzskatīta par Polijas nodokļu tiesību pārkāpumu.

8 Ar 2015. gada 13. janvāra rīkojumu *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodzas rajona tiesa) tiesvedību pret *G. M.* un *M. S.* izbeidza.

9 2012. gada 19. jūlija sprieduma *Fortuna* u.c. (C-213/11, C-214/11 un C-217/11, EU:C:2012:495) gaismā šī tiesa atzina, ka Azartspēļu likuma 6. panta 1. punkts, atbilstoši kuram, lai veiktu ar automātu spēlēm saistītas darbības, ir jābūt spēļu kazino darbības licencei, ir tehniska rakstura noteikums un ka tāpēc, ka par šo pantu nebija ticis paziņots Komisijai, uz to attiecībā uz apsūdzētajām personām nevar atsaukties.

10 *Ł.* I muitas pārvaldes vadītājs šo *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodzas rajona tiesa) rīkojumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā.

11 Ņemot vērā, ka pamatlietā aplūkotie spēļu automāti bija iegādāti Čehijas Republikā, šī tiesa izvērtē jautājumu par Azartspēļu likuma 6. panta 1. punkta nepaziņošanas Komisijai sekām.

12 Pirmkārt, nav tā, ka iesniedzējtiesai nav zināma Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru pienākuma paziņot par tehniskajiem noteikumiem neizpilde atņem šiem noteikumiem iedarbību tādējādi, ka uz tiem nevar atsaukties attiecībā uz trešajām personām. Otrkārt, šī tiesa atgādina Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru dalībvalstis var brīvi noteikt savas politikas azartspēļu rīkošanas jomā mērķus. Turklāt minētā tiesa konstatē, ka šajā pašā judikatūrā ir norādīts, ka noteiktajiem ierobežojumiem ir jātiek vērtētiem vienīgi, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts valsts iestāžu izvirzītos mērķus un vēlamo aizsardzības līmeni, kā arī tiem ir jāatbilst no Tiesas judikatūras izrietošajiem nosacījumiem attiecībā uz to samērīgumu.

13 Turklāt iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlieta atšķiras no lietām, kas ir pamatā 1996. gada 30. aprīļa spriedumam *CIA Security International* (C-194/94, EU:C:1996:172) un 2005. gada 8. septembra spriedumam *Lidl Italia* (C-303/04, EU:C:2005:528), jo tehniskie noteikumi, par kuriem nebija paziņots minētajās lietās, bija saistīti ar tiesiskajiem regulējumiem, uz kuriem neattiecās tādi paši ierobežojumi kā uz azartspēlēm. Šī tiesa uzskata, ka līdz ar to ir jāsniedz Direktīvas 98/34 8. panta interpretācija, nosakot, vai tas ir jāsaprot tādējādi, ka, ņemot vērā LESD 36. pantu, ir atļauts veikt nepaziņotu tiesību normu vērtējumu šī panta gaismā un atteikties nepaziņotas tiesību normas piemērot vienīgi, ja tās nav ar minēto LESD pantu saderīgs ierobežojums.

14 Visbeidzot, minētā tiesa konstatē, ka ir grūti bez iebildes pieņemt tehnisko noteikumu nepaziņošanas seku beznosacījuma raksturu, ja nevar tikt izvērtēts, vai tās ietilpst ar LESD 36. pantu definētajās robežās. Pēc iesniedzējtiesas domām, šādu noteikumu automātiska nepiemērojamība izraisītu pilnīgu brīvību azartspēļu rīkošanā. Tehnisko noteikumu nepaziņošanas seku beznosacījuma raksturs, pēc iesniedzējtiesas domām, arī varētu destabilizēt dalībvalsts politiku citās jomās.

15 Šajos apstākļos *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Lodzas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas 98/34 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par tehniskiem noteikumiem atzītu tiesību normu nepaziņošanai var būt atšķirīgas sekas, proti, tādu tiesību normu gadījumā, kas attiecas uz brīvībām, kurām nav piemērojami LESD 36. pantā paredzētie ierobežojumi, nepaziņošana nozīmē, ka minētās normas nevar piemērot konkrētajā izskatāmajā lietā, bet ar tādām brīvībām saistītu tiesību normu gadījumā, uz kurām attiecas LESD 36. panta ierobežojumi, valsts tiesai, kas vienlaikus ir Savienības tiesa, ir tiesības izvērtēt, vai šīs tiesību normas, neņemot vērā to nepaziņošanu, ir saderīgas ar LESD 36. panta prasībām un var tikt piemērotas?”

Par prejudiciālo jautājumu

16 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātajā sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. Šajā nolūkā Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi

(šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Oniors Bio*, C-233/15, EU:C:2016:305, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (rīkojums, 2016. gada 14. jūlijs, *BASF*, C-456/15, nav publicēts, EU:C:2016:567, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa, pamatojas uz premisu, ka tāds noteikums kā tas, kas ir izteikts Azartspēļu likuma 6. panta 1. punktā, ietilpst jēdzienā "tehniskie noteikumi" Direktīvas 98/34 izpratnē, uz kuriem saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punktu attiecas paziņošanas pienākums, un sankcija par tā neizpildi ir šāda noteikuma nepiemērojamība.

18 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka jēdziens "tehniskie noteikumi" attiecas uz četrām pasākumu kategorijām, proti, pirmkārt, "tehniskiem parametriem" Direktīvas 98/34 1. panta 3. punkta izpratnē, otrkārt, "citām prasībām" atbilstoši šīs direktīvas 1. panta 4. punktā ietvertajai definīcijai, treškārt, 1. panta 5. punktā minētajiem "noteikumiem par pakalpojumiem" un, ceturtkārt, "dalībvalstu normatīv[ajiem] un administratīv[ajiem] akt[iem], [..] kas aizliedz preces ražošanu, ievešanu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu, vai uzņēmumu kā pakalpojumu sniedzēju" tās pašas direktīvas 1. panta 11. punkta izpratnē (skat. spriedumu, 2016. gada 4. februāris, *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 70. punkts).

19 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka jēdziena "tehniski parametri" priekšnoteikums ir, ka valsts pasākumam ir obligāti jāattiecas uz pašu preci vai tās iesaiņojumu un ar to tādējādi jābūt noteiktai kādai no preces nepieciešamajām īpašībām. Turpretim, ja ar valsts pasākumu ir paredzēti tādi nosacījumi uzņēmumu dibināšanai kā tiesību normas, kurās ir noteikts, ka profesionālas darbības veikšanai ir vajadzīga iepriekšēja atļauja, šie noteikumi nav tehniskie parametri (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 57. un 59. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

20 Otrkārt, lai valsts pasākums varētu tikt kvalificēts kā "citas prasības" Direktīvas 98/34 1. panta 4. punkta izpratnē, tam ir jābūt "nosacījumam", kas var būtiski ietekmēt attiecīgās preces sastāvu vai īpašības, vai tās realizāciju (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Fortuna* u.c., C-213/11, C-214/11 un C-217/11, EU:C:2012:495, 35. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr ir jāpārbauda, vai šāds pasākums ir jākvalificē kā "nosacījums" saistībā ar attiecīgās preces izmantošanu vai arī tas turpretī ir valsts pasākums, kas pieder pie Direktīvas 98/34 1. panta 11. punktā minētās tehnisko noteikumu kategorijas. Piederība vienai vai otrai no šīm divām valsts pasākuma tehnisko noteikumu kategorijām ir atkarīga no aizlieguma piemērošanas jomas, kas noteikta ar šo pasākumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 73. un 74. punkts).

21 Treškārt, Direktīvas 98/34 1. panta 5. punktā minētais jēdziens "tehniskie noteikumi" attiecas tikai uz noteikumiem par informācijas sabiedrības pakalpojumiem, t.i., visiem pakalpojumiem, ko sniedz no attāluma ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 2. jūnijs, *Mediakabel*, C-89/04, EU:C:2005:348, 19. punkts).

22 Ņemot vērā šos ievada apsvērumus, uzdotais jautājums ir jāsaprot tā, ka iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai Direktīvas 98/34 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda valsts tiesību norma kā tā, kas tiek aplūkota pamatlietā, ietilpst jēdzienā "tehniskie noteikumi" šīs direktīvas izpratnē.

23 Vispirms ir jākonstatē, ka tāda tiesību norma, kurā ar ruletes spēlēm, kāršu spēlēm, kauliņu spēlēm un automātu spēlēm saistītas darbības veikšanai ir izvirzīta prasība pēc kazino darbības licences, nav "tehnisks parametrs" Direktīvas 98/34 1. panta 3. punkta izpratnē, jo tajā nav atsauces uz pašu preci vai tās iepakojumu un nav noteikta kāda no preces nepieciešamajām īpašībām.

24 Turpinājumā ir jānorāda, ka minētā tiesību norma nepieder pie kategorijas "noteikumi par" informācijas sabiedrības "pakalpojumiem" Direktīvas 98/34 1. panta 5. punkta izpratnē, jo neattiecas uz "informācijas sabiedrības pakalpojumiem" šīs direktīvas 1. panta 2. punkta izpratnē.

25 Visbeidzot, lai noteiktu, vai uz Azartspēļu likuma 6. panta 1. punktu ir attiecināma Direktīvas 98/34 1. panta 4. punkta vai šīs direktīvas 1. panta 11. punkta piemērošanas joma, ir jāpārbauda, vai šāda tiesību norma var būtiski ietekmēt attiecīgās preces, šajā gadījumā – spēļu automātu, sastāvu vai īpašības, vai tās realizāciju kā "nosacījums" saistībā ar attiecīgas preces izmantošanu vai arī tas ir valsts pasākums, kas pieder pie minētās direktīvas 1. panta 11. punktā minētās aizliegumu kategorijas.

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ruletes spēļu, kāršu spēļu, kauliņu spēļu un automātu spēļu rīkošana, to atļaujot darīt tikai spēļu kazino, tiek ierobežota ar Azartspēļu likuma 14. panta 1. punktu. Par šo tiesību normu Komisijai tika paziņots kā par "tehniskiem noteikumiem", ņemot vērā, ka Tiesa ir atzinusi, pirmkārt, ka valsts pasākums, ar kuru noteiktu azartspēļu rīkošana tiek atļauta tikai spēļu kazino, ir "tehniskie noteikumi" Direktīvas 98/34 1. panta 11. punkta izpratnē, ja tie var būtiski ietekmēt šajā kontekstā izmantoto preču sastāvu vai īpašības, vai to realizāciju, un, otrkārt, ka aizliegums ekspluatēt noteiktas preces ārpus kazino var būtiski ietekmēt šo preču realizāciju, samazinot to ekspluatācijas iespējas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 98. un 99. punkts).

27 Turpretim par šī likuma 6. panta 1. punktu, kurā ir paredzēts, ka ar ruletes spēlēm, kāršu spēlēm, kauliņu spēlēm un automātu spēlēm saistītas darbības veikšanai ir vajadzīga spēļu kazino darbības licence, paziņots netika.

28 Komisijas argumentam, saskaņā ar kuru starp abām attiecīgajām valsts tiesību normām pastāv cieša saikne, kas izraisot to, ka, runājot par Azartspēļu likuma 6. panta 1. punktu, neesot iespējams neņemt vērā šī likuma 14. panta 1. punktu, nevar piekrist. Proti, kā ir norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 38.–44. punktā, minētā likuma 6. panta 1. punktam un šī paša likuma 14. panta 1. punktam ir atšķirīgas funkcijas un piemērošanas jomas. Šī likuma 6. panta 1. punktā ietvertais aprakstošais elements, kas tiek izmantots, lai attiecīgo atļauju apzīmētu kā "spēļu kazino darbības" licenci, šo secinājumu nemaina.

29 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Azartspēļu likuma 6. panta 1. punkts nevar tikt uzskatīts par "citām prasībām" Direktīvas 98/34 1. panta 4. punkta izpratnē, jo ar šo valsts tiesību normu pieprasītā atļauja azartspēļu rīkošanai ir nosacījums, kas ir paredzēts attiecībā uz šādu spēļu rīkošanas darbību, atšķirībā no šī likuma 14. panta 1. punkta, kurā ir izvirzīti nosacījumi saistībā ar attiecīgajām precēm, aizliedzot to ekspluatāciju ārpus kazino.

30 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesību normas, kurās ir tikai paredzēti tādi nosacījumi uzņēmumu dibināšanai vai to pakalpojumu sniegšanai kā tiesību normas, kurās ir noteikts, ka profesionālas darbības veikšanai ir vajadzīga iepriekšēja atļauja, nav tehniskie noteikumi Direktīvas 98/34 1. panta 11. punkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 4. februāris, *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Līdz ar to ir jākonstatē, ka tāda tiesību norma kā Azartspēļu likuma 6. panta 1. punkts nav "tehniskie noteikumi" Direktīvas 98/34 izpratnē.

32 Šajos apstākļos šo tehnisko noteikumu paziņošanas pienākuma neievērošanas sekas nav jāizskata.

33 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 98/34 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda valsts tiesību norma kā tā, kas tiek aplūkota pamatlietā, neietilpst jēdzienā "tehniskie noteikumi" šīs direktīvas izpratnē, uz kuriem saskaņā ar minētās direktīvas 8. panta 1. punktu attiecas paziņošanas pienākums, kā neizpilde izraisa šādu noteikumu nepiemērojamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK, 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda valsts tiesību norma kā tā, kas tiek aplūkota pamatlietā, neietilpst jēdzienā "tehniskie noteikumi" šīs direktīvas izpratnē, uz kuriem saskaņā ar minētās direktīvas 8. panta 1. punktu attiecas paziņošanas pienākums, kā neizpilde izraisa šādu noteikumu nepiemērojamību.

[Paraksti]